

ולקטיר קטורת אחרת, ולהזות מהפר אחת למעלה ושבע למטה.

ולדעת רבי אלעזר ורבי שמעון – כל הזאה שהזו מהדם הוכשרה מיד, ואפילו אם אחר כך ישפך הדם קודם גמר ההזאות באותו מקום, ואם כן, כשנשפך הדם באמצע ההזאות של לפני ולפנים, פר שנשחט תחילה שחיטתו נחשבת שחיטת פר יום הכפורים, שהרי הזו מדמו הזאות כשירות, ואם כן אף שצריך לשחוט פר נוסף להשלים את ההזאות, אין צורך להקטיר שוב קטורת, כי הוקטרה אחרי שחיטה כשרה של פר, וכששוחט את הפר השני, אינו חוזר ומזה מתחילת ההזאות, אלא רק משלים את מה שעדיין לא הזה.

י. נשפך הדם אחר ההזאות של לפני ולפנים וקודם הזאות של פרוכת.

הכל מודים, שמאחר שגמר כל ההזאות של אותו מקום, הוכשו ההזאות, ומעתה פר שנשחט תחילה, שחיטתו נחשבת שחיטת פר יום הכפורים, שהרי הזו מדמו הזאות כשירות, ואם כן אף שצריך לשחוט פר נוסף לצורך הזאות של היכל ומזבח הזהב, אין צורך להקטיר שוב קטורת, כי הוקטרה אחרי שחיטה כשרה של פר, וכששוחט את הפר השני, אינו חוזר ומזה הזאות של לפני ולפנים, אלא רק משלים את ההזאות של המקומות שעדיין לא הזה.

ה. נשפך הדם באמצע ההזאות של פרוכת.

לדעת תנא קמא – שוחט פר שני, וחוזר לתחילת הזאות הפרוכת [כמבואר באות ג']. ולדעת רבי אלעזר ורבי שמעון – שוחט פר שני, וממשיך מאותה הזאה שנשפך הדם. [כמבואר באות ג'].

ו. נשפך הדם אחר ההזאות של פרוכת וקודם הזאות של מזבח הזהב.

לדברי הכל שוחט פר שני ומזה ממנו הזאות של מזבח הזהב. [כמבואר באות ד'].

ז. נשפך הדם באמצע ההזאות של מזבח הזהב.

לדעת תנא קמא – שוחט פר שני, וחוזר לתחילת הזאות של מזבח הזהב [כמבואר באות ג'].